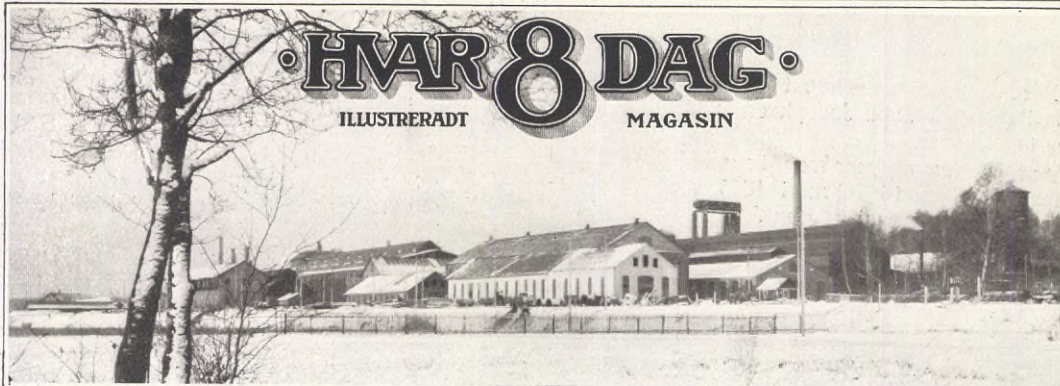


Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

BOFORS BRUK. - AMATÖRFOTO. J. A. SJÖGREN, BOFORS.

17:DE ÅRG.

DEN 26 MARS 1916

N:o 26



Foto. Jager, Sthlm.

John Josephson

Klische: Bengt Sjöforsman

JOHN JOSEPHSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af hufvudstadens mest framstående köpmän, grosshandlaren John Josephson fyllde den 15 februari femtio år.

John Salomon Josephson är nämligen född i Stockholm den 15 februari 1866, son till grosshandlaren därstädes Wilhelm Josephson och hans maka Emelie Marcus. Efter att ha avslutat sina skolstudier var han någon tid verksam i den af hans fader på 1850-talet grundade firman Bendix, Josephson & C:o och begaf sig därpå till utlandet för att fullborda sin merkantila utbildning. För detta ändamål uppehöll han sig bl. a. som handelsvolontär i Frankfurt a/M. åren 1884—85 och återvände därefter hem för att år 1889 upptagas som delägare i fadernefirman. Som ledare af detta gamla ansedda köpmansföretag har han ådagalagt en duglighet vida öfver det vanliga måttet och äfven haft glädjen se frukterna däraf framträda i en oafbruten utveckling till större omsättning och alltjämt ökade förbindelser. På sitt område — kortvarubranchen — intager firman numera platsen som en af de allra främsta i riket.

Det är emellertid icke på grund af denna sin företagsamhet och enskilda framgång grosshandlaren Josephson i dag presenteras för Hvar 8 Dags läsare, ehuru de i och för sig väl kunde berättiga därtill. Utan detta sker i främsta rummet på grund af det utmärkta sätt, hvarpå Josephson förstått att föra den svenska köpmansklassens talan i densamma rörande offentliga angelägenheter.

Under många och långa år hade bland köpmännen i hufvudstaden och äfven annorstädes framhållits som ett önskemål upprättandet af handelskamrar för bevakande af köpmansvärldens intressen vid lagstiftningen och förvaltningen. Men det hade stannat vid blotta diskussionen utan att man kommit tankens förverkligande närmare. Det var först sedan Josephson genom ett föredrag i Stockholms Köpmannaförening år 1901 blifvit i tillfälle att utveckla handelskamarinstitutionens uppgifter och betydelse, som det lyckades väcka det intresse för saken, att en kommitté vardt tillsatt för ärendets utredning, och denna ledde till att Köpmannaföreningen den 11 febr. 1902 inrättade Stockholms handelskammare som den första i riket. Snart följde Göteborg det från hufvudstaden gifna exemplet och det dröjde icke länge, förr än köpmännen i alla delar af landet hade handelskamrar att företräda sina intressen. Från år 1908 kunde handelskamrarne bilda en sammanlutning, som tagit sig uttryck i sedan dess årligen sammanträdande handelskammarmöten, och helt nyligen beviljade riksdagen på k. m:ts förslag handelskamrarne ett anslag, som utgör första steget till deras auktorisation som officiella representationer för den del af landets näringslif, som ej tillhör jordbruket. Naturligtvis har Josephson varit fullmäktig i Stockholms handelskammare sedan dess tillkomst och har därinom utöfvat en synnerligen nyttig och nitisk verksamhet särskildt som ordförande i dess tullskott. När år 1912 kommerskollegium ombildades, erhöll han också af k. m:t ett erkännande för sina förtjänster som köpmansvärldens ombud genom att inkallas i det

då nyupprättade handelsrådet. Särskildt hade han kraftigt medverkat vid tillkomsten af den samma år utfärdade lagen om tullrestitution. Sedan år 1913 är han jämväl ledamot af Stockholms handels- och sjöfartsnämnd.

Ett annat verk af Josephsons initiativkraft och organisationsförmåga, för hvilket den svenska köpmansvärlden har skäl att vara honom tacksam, är den utväg till afhjälpan af rådande missförhållanden vid gäldbundna bons afveckling, som öppnats genom inrättandet af Köpmannaföreningens ackords- och konkursaafdelning. Denna har nu under en följd af år (sedan 1908) fungerat till största gagn för såväl borgenärer som gäldenärer. Särskildt under nu gällande i många hänseenden synnerligen bristfälliga konkurslagstiftning har densamma, hvars angelägenheter besörjas af en årligen vald nämnd af 24 medlemmar, däri föreningens styrelseledamöter hafva säte, gjort vårt lands köpmän ovärderliga tjänster.

Senast har Josephson under en följd af år varit tagen i anspråk för den s. k. patentlagstiftningskommitténs arbeten med uppgörandet af förslag till lag mot illojal konkurrens. Lagförslaget, hvilket aflämnades till k. m:t sistlidne sommar, har som bekant varit föremål för synnerligen delade meningar. I viktiga punkter har Josephson här utöfvat ett afgörande inflytande och med en sådan klarhet och kraft motiverat sina meningar, att det synes sannolikt, att dessa vid den slutliga lagstiftningen komma att afgå med segern.

Särskildt förtjänar uppmärksammas den kraftiga varning han uttalar mot en s. k. generalklassul, innehållande en allmän föreskrift, att om någon i konkurrenssyfte företager någon handling, som strider mot god sed, talan skulle kunna väckas mot honom med yrkande om förbud mot handlingens fortsättande eller återupprepande. I och för sig vore naturligtvis en sådan klausul fullt i sin ordning. Men svårigheten är att åstadkomma att den också rätt tillämpas. Och att detta skulle komma att ske i vårt land med vår nuvarande domstolsorganisation och med rådande oklara begrepp om hvad som kan anses för sund affärs-moral, synes honom icke utan skäl tvifvelaktigt. "Den lojala konkurrensens skärpa är", skrifver den erfarne affärsmanen, "allredan tillräcklig, för att mången handlande skall missförstå det tillbörliga i denna täflan och benämna den illojal konkurrens. Sedan lagstiftningsarbetet mot otilåten konkurrens påbörjades, har jag flera gånger såväl i tryck som i ord kunnat iakttaga, huru affärs-män i konkurrens med andra betecknat vissa affärs-former som otilbörliga, ehuru jag icke kunnat finna något som helst otilbörligt i tillvägagångssättet.

Josephson har emellertid ingalunda blott merkantila intressen. Han har gjort sig känd äfven genom sin kärlek till konsten och vid mer än ett tillfälle lagt denna i dagen genom frikostiga gåfvor till inköp af konstverk för det allmänna räkning. Det innebar därför knappast någon öfverraskning, när han hugfäste sin femtioårsdag genom att på den öfverlämna Eldhs vackra Wennerbergsstaty som gåfva åt sin fädernestad.



DR R. RODRIGUES ALVES, Republiken Brasiliens nya sändebud vid Svenska Hofvet.

tagits i audiens hos konung Gustaf. Den nye ministern har varit legationssekreterare i Holland och England, samt tvenne år Brasiliens chargé d'affaires i Italien. Han är son till Conselliero Rodrigues Alves, som åren 1902—06 var Brasiliens president och som nu är president i den äldsta af Brasiliens stater S. Paulo.



DEN VETENSKAPLIGA VÄRLDENS HYLLNING FÖR PROFESSOR G. MITTAG-LEFFLER PÅ 70-ÅRS DAGEN. Den af den Svenska Aktuarieföreningen präglade bronsplaquetten. H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Republiken Brasiliens nya diplomatiska representant i Sverige, dr Rodrigues Alves, har för kort tid sedan anlänt till Stockholm, samt här om dagen mot-

Bäran af ett af den Svenska vetenskapens ryktbaraste namn, professor Gustaf Mittag-Leffler, fylde den 16 ds 70 år och blef, som var att vänta, med den ansedda ställning han intar i den internationella vetenskapliga världen, föremål för en storslagen hyllning. — På morgonen uppvaktade Svenska aktuarieföreningen, företrädd af sin ordförande professor Phragmén, vice ordf. professor Jäderin och sekreterare dr Nordenmark, hvilka öfverräckte en större af Fagerberg modellerad och från Bergmans konstgjuteri utgången bronsplakett med professor Mittag-Lefflers bild och följande inskription: "Från Svenska aktuarieföreningen på dess stiftares 70-årsdag den 16 mars 1916". Föreningen har äfven beslutat prägla en medalj med professor Mittag-Lefflers bild.

Otaliga voro de bref och telegrafiska lyckönskningar som under högtidsdagens lopp anlände till jubilarens hem i Djursholm. Bland dem som på detta sätt ihågkommo bemärkelse-

dagen var äfven konungen. Från in- och utländska sällskap och lärde ingingo ett stort antal adresser, hvilka, utom hyllningar till den freidade matematikern med anledning af hans vetenskapliga insatser, innehålla varma uttalanden om Acta Mathematica och den världsställning tidskriften innehar samt slutligen en i starka ordalag framhållen önskan att det måtte lyckas professor Mittag-Leffler att allt fortfarande uppehålla densamma som ett internationellt organ för högre matematisk forskning.

Professor Mittag-Leffler och hans maka, född af Lindfors, hafva i ett på den förstnämndes 70-årsdag under tecknad inbördes testamente föreskrifvit att deras efterlämnade egendom skall tillfalla en stiftelse, hvilken skall bära namnet *Makarne Mittag-Lefflers matematiska stiftelse*.

Den kända österrikiska författarinnan friherrinnan Marie von Ebner-Eschenbach, född grevinnan Dubsky, har af lifid i Wien, 86 år gammal.

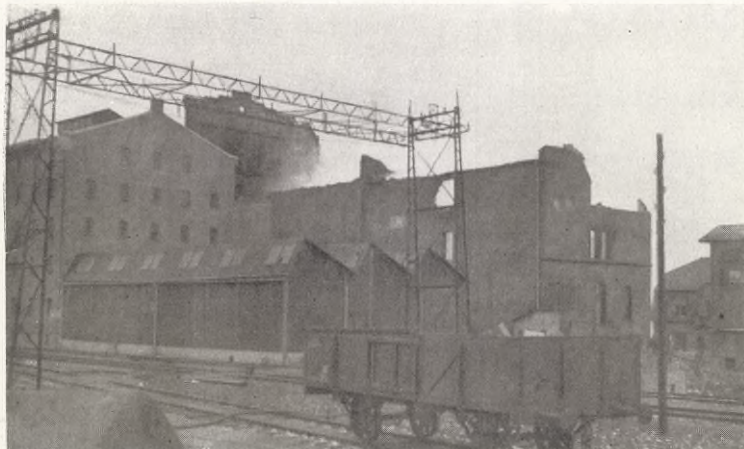


MARIE VON EBNER-ESCHENBACH, bekant österrikisk skriftställarinna, har i dagarne af lifid vid 86 års ålder.



JEAN MOUNET-SULLY, berömd fransk skådespelare, har i dagarne af lifid vid 75 års ålder. Text å sid. 415.

DEN STORA BRANDEN I SVALÖF.



DE TVÅ ÖFVERSTA BILDERNA: DEN HÄRJADE KVARNBYGGNADEN, ny-uppförd för omkring ett år sedan.

Närliggande: LANDSKRONA ÅNGSPRUTA som arbetade oafbrutet i 31 timmar. I bakgrunden Utsädesföreningens byggnader.

Utsädesbolagets i Svalöf kornflingefabrik härjades den 10 mars af en häftig vådeld, hvilken fullständigt förstörde hela den stora, fem våningar höga kvarnbyggnaden. Då murarne störtade ned, antändes flera närliggande byggnader, men man lyckades dock här jämförelsevis snart begränsa elden. Enligt hvad en första undersökning gifvit vid handen torde branden hafva uppstått därigenom att någon järnbit kommit in mellan ett par kvarnstenar och att gnistor därifrån sprukat ut och antändt ett i närheten varande filtlager. Den genom eldsvadan vållade skadan anslås till omkr. 600,000 kr. Bolagets hela försäkringsvärde rör sig om ett belopp på cirka fem millioner kr.

Fabriken, som sedan ett par månader uteslutande tillverkat häfrelingor, en vara som rönt en utomordentligt liflig efterfrågan, kommer att med största skyndsamhet återuppbyggas.



A. Natörfoto S. Bondeson, Svalöf

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sklm.-Gbg

Till bild å sid. 408.

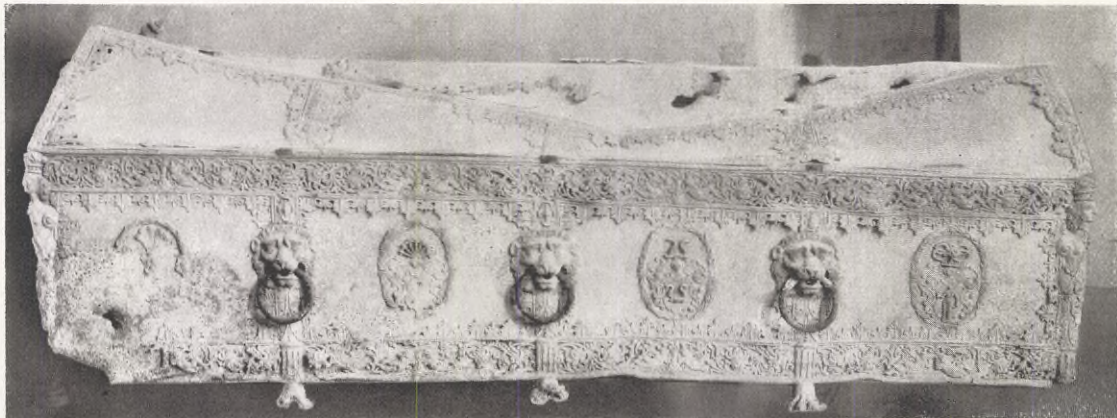
Den bebådade stora nykterhetsdeputationen samlades söndagen den 12 mars i Stockholm och framförde följande dag till konungen och öfriga statsmakter nykterhetsfolkets kraf. Deputationen startade vid halftettiden på Brunkebergstorg, där deltagarne prydda med blågula rosetter ställt upp sig länsvis med norrlänningarne i teten. Med svenska flaggan i spetsen tågade man så öfver Gustaf Adolfs torg och Norrbro upp till slottet. Från allmänhetens sida rönte deputationen föga intresse och intet folk hade samlats för att beskåda densamma. Uppe på borggården mottogs deputationen af hofmarskalken Lilliehöök, som förde den till Hvita hafvet. Iklädd generalsuniform anlände konungen hit kl. 1.45 e. m., åtföljd af kronprinsen, riksmarskalken greve Douglas och uppvaktande. Sedan konungen tagit plats å tronen framträdde deputationens talman kyr-

koherde A. Holm i Göteborg samt uppläste inför hans majestät en längre adress, hvari erinrades om nykterhetsfrågans utveckling under de senare åren och dess nuvarande läge. "Då frågan nu åter föreligger till afgörande i riksdagen slutade talaren, ha vi här närvarande, tillstädeskomna från landets skilda delar, företrädande nykterhetsvänliga föreningar och sammanslutningar, religiösa samfund, kommunalstämmor, landstings- och stadsfullmäktigegrupper m. fl. kännedom om eders m:ts ådagalagda redobogenhet att främja en lycklig lösning af denna stora, för fosterlandet så betydelsefulla fråga, i detta syfte nu velat utbedia oss eders m:ts intresse för och förnyade medverkan till en sådan lösning. Hundratusentals af landets inbyggare följa med spänd uppmärksamhet ärendets behandling.

Sedan adressen överlämnats till konungen, svarade hans majestät med ett anförande, i hvilket han framför allt framhöll, att förslag, af den art, hvilka kunna framkalla inre strider, böra ej framföras, allra minst i så kritiska tider som dessa.

"Synnerligen önskvärdt är, sade konungen till sist att fosterlandsvänner af i öfrigt skilda åsikter mötas i gemensamt arbete för nykterhetssaken. Jag anser, att nykterhetsfrågan, en af

Forts. å sid. 415.



1-3. KISTA AF TENN FÖR ÖFVERSTEN GABRIEL KYLE † 1644.



gått någon afsevärd förändring. Formen har förslappats och försimplats och fullkomligt förlorat kontakten med sin egen tids formsträfvanden. En



Efter fotografier.

KMoh: Bengt Skjoberger.

Få saker äro mera banala än vår tids likkistor. Det är samma ständigt återkommande, förslappade och degenererade barockformer som åter och åter upprepas, oftast i skäligen simpelt material. Är det en s. k. dyrbar kista är den oftast ändå anskrämligare. På få områden visar sig vår brist på kultur så bjärt som i fråga om vår grafkonst, både beträffande anordnandet af våra kyrkogårdar och i öfrigt.

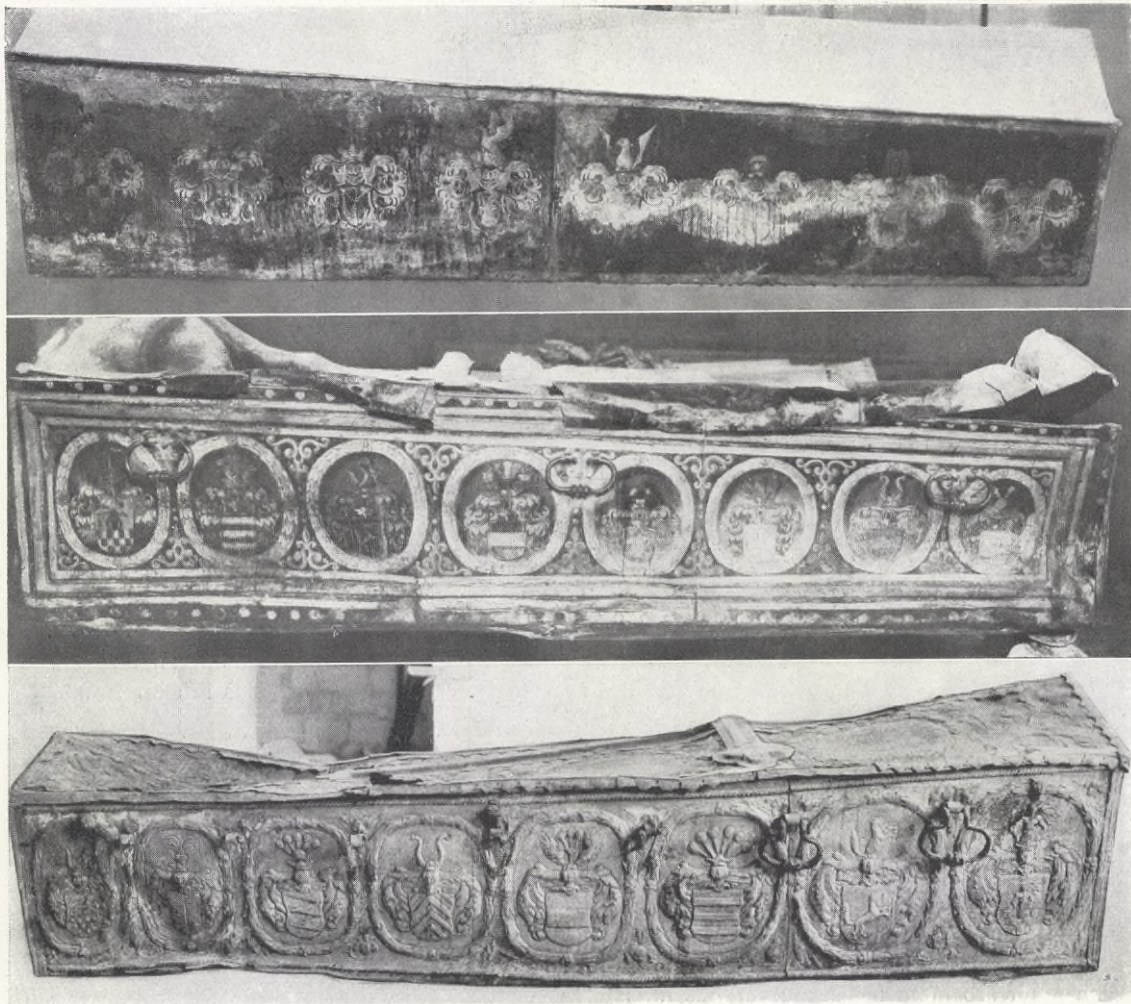
Så har det emellertid icke alltid varit. 1600-talet var på detta som på så många andra områden vår storhetstid. Den tidens kistor äro ofta konstverk af hög rang, utförda i ädelt material, vanligast drifven och målad koppar eller tenn. 1700-talet bevarar och utvecklar 1600-talets traditioner och barockkistorna äro ofta synnerligen ståtliga. Men med barocken följde materialförfälskningen och därmed började dekadansen. Kruisifixen på kistornas lock voro under 16- och 1700-talen af gjuten koppar eller bly. Under 1700-talets senare del började dessa ersättas med sådana af försilfrad gips, och sedan fortgick kistornas försimpling ganska raskt. Formerna stelnade och sedan 1700-talets midt har likkistan icke under-

uppryckning till större enkelhet och värdighet vore behöflig.

*

Vid de nu pågående undersökningarna i Riddarholmskyrkan ges ett sällsynt godt tillfälle till studier på ifrågavarande område och här skall lämnas några prof på 1600-talets begravningskonst.

Fig. 1 visar en kista af tenn för öfversten Gabriel Kyle († 1644). Fig. 2 och 3 visar detaljer af samma kista. Den har sexsidig genomskärning; sidorna äro helt raka. Kistan är prydd dels med graverade beslagsornament, dels med påsatta gjutna och förgyllda ornament. På långsidorna finnas 4 anvapen på hvardera sidan. Af dessa äro fäderne-



4. KISTA AF MÅLAD KOPPAR för krigsrådet Melcher von Falkenberg, † 1651. — 5. KISTA AF MÅLAD KOPPAR för Elisabet von Löben, † 1661. — 6. KISTA AF DRIFVEN KOPPAR för Kristina von Falkenberg † 1664.

anorna riktiga, möderneanorna däremot osannfärdiga. Kistan är numera angripen af tennpäst, hvilken gett den ett särdeles vackert utseende. Tennet är matt blågrått och de förgyllda ornamenten blektgula. Fig. 4 lämnar prof på ett annat slag af kistor (från 1651) af ytterst enkel men synnerligen värdig form. Den är af slät kopparplåt. På sidorna äro de sexton anorna målade och på hufvudändans gafvel står inskriften:

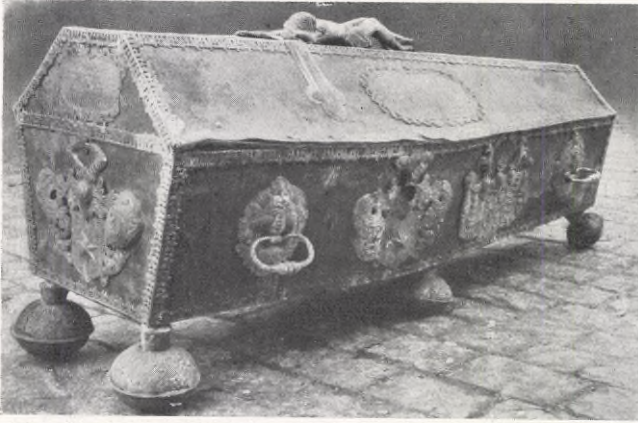
HER LIGGER
DEN WELBORNE HERREN
MELCHER VON FALKENBERG
TIL BALBIJ OCH FALKENAA
KRIGS RAAD.

Därunder vapnet. I öfrigt finnes ingen som helst utsmyckning.

Af en närstående typ är den kista som tilhört ofvannämnde Melcher von Falkenbergs hustru Elisabet v. Löben († 1661), fig. 5. Den har samma grundform och är målade på samma sätt



7. KISTA AF DRIFVEN KOPPAR för Margareta Boije, † 1668.



8. KISTA AF DRIFVEN OCH FÖRGYLD KOPPAR FÖR AXEL GYLLENSTJÄRNA.

9. KISTA FÖR ANNA SKYTTE TILL DUDERHOFF. AF KOPPAR KLÄDD MED BRODERIER.

Hufvudsakligen lika är också fig. 8 tillhörande den unge Axel Gyllenstjärna († 1671). Den är försedd med synnerligen vackert drifna och punsade, förgyllda beslag. På sidorna fäderne- och möderne-vapnen, Gyllenstjärna och de la Gardie.

Fig. 9 är en kista af mera sällsynt slag. Den tillhör Anna Skytte till Duderhoff († 1680) och är af koppar, helt klädd med praktfulla broderier, Dessa äro som synes mycket skadade men komma att konserveras.

M. O.

men är försedd med fötter. På locket ligger dessutom ett gjutet krusifix af tenn. Ganska närstående är också fig. 6 tillhörig de bägge föregåendes dotter Kristina von Falkenberg († 1664). Den är af drifven koppar. På sidorna anvapnen. På locket ett kors samt stora ovala kartuscher med inpunsade bibelspråk. Rundt dessa rikt drifna tulpanliknande blommor.

Kistan, fig. 7, för Margareta Boije († 1668) är i anordningen fullt lika föregående. De drifna anvapnen och kartuscher äro emellertid löst påsatta. På locket ligger ett krusifix af gjuten koppar.

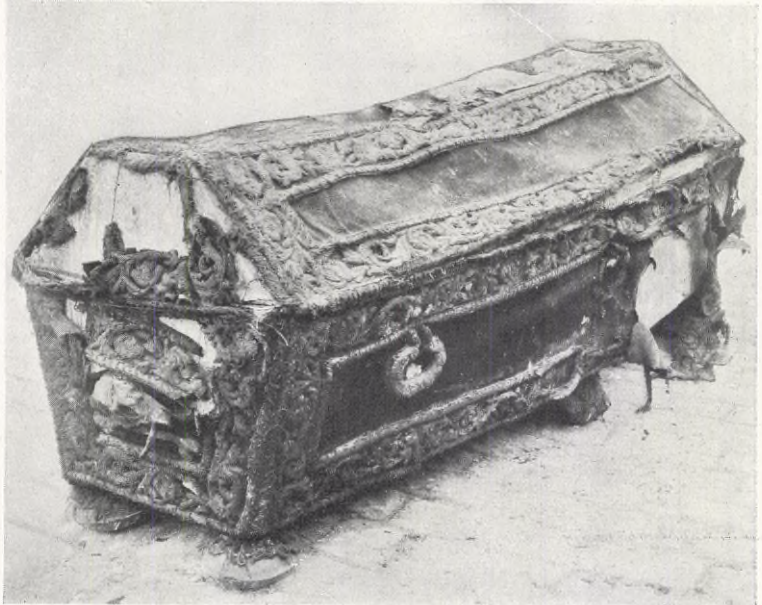


Foto. Rahm, Malmö.



Skulpt. Bengt Silfverparra

DEN VID FALSTERBOREF MINSPRÄNGDA ÅNGAREN "MARTHA".
T. v.: Ångaren i Malmö hamn efter katastrofen, t. h.: Språnghålet. (Text å sid. 416).

DEN STORA NYKTERHETSDEPUTATIONEN TILL KONUNGEN.



H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.
SAMLINGEN PÅ BRUNKEBERGS TORG.
Främst herr Aug. Ljunggren.



Kilohé Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthms.-Öbg.
TÅGET ÖFVER GUSTAF ADOLFS TORG.



H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

TÅGET LÄMNAR K. SLOTTET.
Text å sid. 404.

Kilohé Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sthms.-Öbg.

BANKRÅNET I STOCKHOLM.



7. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Å. 1141: Bengt Sjöbergskarta

AKTIEBOLAGET ARBETARERINGS BANKS AFDELNINGSKONTOR VID HUMLEGÅRDSGATAN, där illgärningen ägde rum. 1. Den mördade kamrerarens, Erland Lundgren, plats; 2. dörren till frukostrummet genom hvilken fröken Vera Wolf kom ut på kontoret där hon blef nedskjuten; 3. kassafacken, framför hvilka kamrer Lundgren träffades af det dödade yxhugget.



Efter porträtt.

Å. 1141: Bengt Sjöbergskarta.

DE TVÅ OFFREN:

Fröken Vera Wolf och kamrer Erland Lundgren.

Ett ohyggligt illdåd ägde på torsdagen i förra veckan rum i Stockholm och uppskakade med sitt omänskliga råhet och vildhet vittnande utförande hela huvudstaden. Omkring klockan half ett på middagen mördades nämligen kassörskan Vera Wolf och kamrer Erland Lundgren i Arbetareringens banks afdelningskontor, Humlegårdsgatan 7. Mordet torde ha tillgått så, att mördaren inkommit på bankkontoret, där de nyssnämnda tjänstemännen ensamma skötte expeditionen, och anhållit om att få hyra ett kassafack. På disken har man nämligen hittat en anmälningsedel till ett dylikt fack kvarliggande och utskrifven af kamrer L., tydligen eiter diktafamen, med ett fingeradt namn, Ivar Larsson, köpman. Kamrer Lundgren har släppt in mannen genom disken för att visa honom kassafacket, hvilket befann sig i en afskränkning i bakre delen af expeditjonsrummet. Medan de befunno sig här har rånaren med en liten handyxa, hvilken han förut haft dold i en portfölj, till-



7. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

BANKLOKALEN SEDD FRÅN GATAN.

Å. 1141: Bengt Sjöbergskarta.



Wyer fotograf.

DEN VIKTIGA STADEN CONFLANS PÅ WOEVRESLÄTTEN, ofta nämnd såsom hemsökt af franska flygare.

E. Lohse: Kem. A.-B. Hängt Stifterparre, Stilm-Gog.

delat kamrer L. ett hugg i hufvudet, för hvilket denne störtat medvetelslös till golvet. Fröken Wolf, som vid tillfället befann sig i ett innanför expeditjonslokalen liggande lunchrum, hörde antagligen bullret, då kamrer L. föll omkull, och skyndade ut i expeditjonsrummet.

Hvad som de närmaste sekunderna tilldrog sig vet man genom berättelserna af en kund, en ung fröken D., som just i detta ögonblick kom in i lokalen. Hon såg rånaren komma ut från afskränkningen vid kassafacket med en revolver i handen och plötsligt stå ansikte mot ansikte med fröken Wolf. Förbrytaren höjde vapnet mot fröken W., som med ett förskrämdt rop: "A, nei!" ryggade tillbaka några steg. Två skott föllo, och fröken Wolf syntes fly tillbaka inåt frukostrummet, från hvilket en dörr leder ut till förstugan. Gripen af skräckfylld fruktan smög sig vittnet till den fasansfulla ogarningen ut ur banken, men ägde icke sinnessnärvaro och styrka nog att slå allarm och tillkalla hjälp, utan blef apatiskt stående ute på gatan. När mördaren efter någon minut, till synes fullkomligt oberörd, kom ut ur banken följde hon, utan att vara fullt medveten om sina handlingar, efter honom några gator, men förlorade honom till sist ur sikte. Först därefter telefonerade hon till polisen, utan att dock ännu äga tillräckligt sinneslugn för att kunna lämna någon klar redogörelse för hvad saken gällde. Senare har dock den unga damen meddelat viktiga upplysningar om förbrytarens signalement. Enligt dessa uppgifter är mördaren en 30-års man under medellängd, med fullig kroppsbyggnad, ljuslagd och med ett rödblommigt, friskt ansikte samt välklädd. Hvad man ytterligare vet om honom är att han i en järnhandelsaffär i närheten af banken någon dag förut inköpt den yxa han vid mordårningen använde.

Den första upptäckten af det utspelade fasansfulla dramat gjordes af en fru Eriksson, portvakt i det hus, hvori banklokalen är inrymd. Hon hade hört ett buller ute i förstugan och när hon sprang ut fann hon här fröken Wolf, som låg sanslös och blödande på golvet. I tro att en olyckshändelse förelåg skyndade hon in till sitt och telefonerade efter ambulansvagnen. Under tiden hade personer, som bodde i våningen öfver banken, och hvilka hört skotten, rusat ned och tillkallat polis. När denna kom tillstädes, hade mördaren emellertid redan lämnat banklokalen, dock utan att ha varit i tillfälle att sätta sig i besittning af bankens för dagen osedvanligt stora kassa. — Öfren för den hemska förbrytelsen fördes omedelbart till Sabbatsbergs sjukhus, där de dock inom kort och utan att hafva återkommit till medvetande afledo. Fröken W. hade träffats af tvenne skott, ett i tinningen och ett i strupen.

Kamrer Lundgren, som var född i Stockholm 1887, inträdde år 1910 i Arbetarringens banks tjänst och förordnades förlidit år till föreståndare för afdelningskontoret vid Humlegårdsgatan. Han efterlämnar maka och två barn.

Kamrer L. var en i Stockholm ganska bekant person. Det var han som för några år sedan bildade det populära kapellet "Spiskroken", en synnerligen duktig amatörorkester, som med mycket bifall uppträdde bl. a. på Barnens Dag och andra välgörenhetsfester.

Fröken Vera Wolf var född i Stockholm 1895. Efter att tidigare hafva varit anställd som kassakontrollant hos A.-B. Stockholms Folkbank öfvergick hon till samma befattning i Arbetarringens bank. Hon söries närmast af föräldrar och syskon.

VÄRLDSKRIGET.

Jättekampen vid Verdun, som började den 21 febr., har fortsatt under veckan 12-19 mars. Med korta pauser har den oerhörda kraftmätningen, hvori hela kriget tycks kulminera, pågått i fyra veckor utan att något afgörande kommit till stånd. Efter de två föregående akterna i dramat, tyskarnes framstöt till Douaumont och de i anslutning härtill utförda operationerna på västra sidan af Meuse, hvilka ledde till ett framskjutande af tyskarnes linje till Forges och Regneville, började på tisdagen den 14 en ny tysk offensiv, hvars hufvudkraft insattes likaledes på västra Meusestranden mellan *Béthincourt* och floden.

Tyska rapporten af den 15 tillkännagaf, att schlesiska trupper fört sin linje fram från trakten väster om *Corbeauskogen* till höjden vid *Mort Homme*, hvarvid 1,000 fransmän togos till fånga. Under det dessa rörelser utvecklades pågick på högra sidan om floden, på Verduns norra och östra front endast artilleristrider af stor häftighet. Vid *Mort-homme*-höjden stötte den tyska framryckningen på ett förbittradt motstånd, och båda parterna häfdade i sina rapporter, att höjden i fråga var i dess besittning. Förklaringen tycks vara en oklarhet i fråga om lokalbenämningen; en fransk kommuniké af den 16 utredde saken så, att tyskarne hade höjden 265, medan den egentliga *Morthomme*-ställningen, på höjden 295, hölls af fransmännen. På detta trånga afsnitt, *Béthincourt-Cumières*, c:a 3 km., stod den sega kampen vägande ännu vid veckans slut. Ännu är lika ovisst, hvilken utgång den tyska offensiven mot denna hörnpe-lare i det franska försvaret skall få. — På torsdagen, den 16, inledde tyskarne en serie häftiga attacker riktade mot det förut omstridda *Vauxfortet* på Verduns östsida. Anfallen slogos tillbaka.

Händelserna på andra delar af västfronten ha varit af mindre betydelse. Lokala framgångar ha fransmännen haft att anteckna i Champagne söder om *St Souplet*, i Vogeserna och annorstädes; tyskarne ha vunnit små terrängstycken mot engelsmännen vid *Neuve Chapelle* bl. a. Enligt tyska rapporten af den 16 förmärktes från denna dag en stark ökning i de allierades verksamhet i *Flandern*, där artilleriet började spela med växande kraft, likaså i trakten af *Roye* och *Reims*.

Forts. å sid. 416.

LIFVETS MINNEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF IVAN BJARNE.



Å Melcher Borgius med dröjande steg kom ut från centralstationen och gick snedt öfver Vasagatan med dess snabba ström af spår-vagnar och bilar och människor var det nästan på dagen tio år sedan han blott några och tjugu år gammal lämnat det lilla hemmet på andra sidan Klara kyrka hvars torntopp han nu såg vagga för marsvinden ofvantör kyrkogårdens kala lindar som han såg skymta i fonden af gränden. Han tyckte sig ännu känna mors svala kyss på pannan då hon omfamnade honom i gathörnan och hviskade att hon icke vågade följa med till tåget — för tårarnas skull.

Förvärens litet bleka sol stod öfver Kungsholmens alla svarttrykande skorstenar och i den syrligt friska luften låg dallrande ett skimmer af rött, som en aflägsen eldsvådas återsken. Melcher Borgius såg sig hastigt omkring och skyndade in genom den öppna hotellporten som ljudlöst gled igen efter hono:n. Vestibulens låga skinnstolar, den slitna golfmattan i oklara axminsterrosor, hissen som steg med en svag susning — det väckte inom honom inga minnen. Men då han kommit upp i sitt rum och slagit upp fönstret var det med vidgade näsborrar och en fuktig glimt i ögonen han såg öfver staden där han föddts, där han lekt sin barndoms lekar och drömt sin ungdoms drömmar.

Tio år...

Under denna tid hade han rest i nästan alla länder. Den stora amerikanska stålfirman hvilens platsagenter i fyra världsdelar det var hans upp-gift att inspektera, sände honom från stad till stad, från land till land. Ett kabeltelegram kom honom att rysa ibland; det betydde för hans del ofta nog ett ögonblickligt omläggande af resplanen och ett samtal hos närmaste Cookfilial med åtföljande snabbaste färdroute i mångfärgade biljettkuponger.

Någonstans i Chicago hade han ett par rum som han besökte en gång om året. Men det var intet verkligt hem och det kom honom aldrig att längta dit undan kala hotellrum och rasslande järnvägsvagnar.

Nu var han tillbaka i Sverige, i Stockholm, för första gången sedan han reste ut! Hans firma hade skickat honom dit för att inleda nya affärs-förbindelser och som vanligt var det en gredelin-blå "wire" som bragte honom ordern där de klistrade remsornas blå bokstäfver dansade för hans ögon.

Först hade han tänkt lägga sig sjuk, finna på någon förevändning, slippa resa. Men — så reste han.

Det fanns ingenting dramatiskt, ingenting särskildt märkvärdigt i hans historia, i hans historia med Louise.

Han hade älskat henne och äfven sagt henne det. Det var en högst banal och vanlig historia. Hon hade skrattat, skrattat så att tårarna runno. Och några dagar senare reste Melcher Borgius till det stora landet i väster för att få sitt hjärta hoplimmadt. Och det var också då hans mor kysst honom och förgäives försökt behärska sitt lilla modiga hjärta.

Den luft som slog emot honom där han stod i det öppna hotellfönstret var som syrligt vin, så lätt och omärkligt berusande och den kom honom att dra fram de gamla dammiga minnena som aldrig blifvit helt glömda.

Han mindes Louises ljusa hår, den klara, hvita

pannan, hennes stora, grå ögon med deras trot-sigt lustiga gäckeri, de fasta mjuka händerna. Nej, han hade icke glömt! Och han tog sin hatt och gick ut.

Tre dagar senare hade Melcher Borgius ordnat sin firmas intressen och följande morgon skulle han resa.

Han stod framför spegeln i grosshandlare Claës Lunds tambur och en tjänare drog med en mjuk borste öfver den snäva fracken.

Melcher Borgius såg sig uppmärksamt i det reflekterande glasat.

— Jo, han var ännu ung, åtminstone ganska. Pannan hade inga veck och det grå vid tinningarna var blott två strimmor.

Och han tänkte på hvad den Svenske affärsman-nen sagt.

— Ni måste komma hem till mig i eftermiddag och äta en bit mat. Min fru säger att hon gärna vill träffa representanten för den stora amerikanska stålfirman hvilken jag nu kommer att sam-arbeta...

— Herr Borgius — min hustru!

Det kom så oväntadt — Louise gifit med den korpulente och gemytliga grosshandlare Lund! Nå, han behärskade sig och då han bugade sig för den enda kvinna som haft inflytande på hans lif var ingen öfverraskning synlig i det leende med hvilket han hälsade husets värdinna.

Det blef en animerad middag där den ljumma bourgognen var lika utsökt som det fylliga port-vinet. De ryska vaktlarna hade varit något för en Publius Pulche...

Då kaffet bars in och ett glas blekröd Fockink just slagit an slutackorden i den middagens hög-tidligt crescendoerande festmarsch som inledts af den mörka, metallglänsande störkaviaren drog sig värdin tillbaka till sitt rum.

— Det är några affärsbref! sade han själf.

— Claës vill så gärna sofva ett par minuter ef-ter maten! hviskade hans hustru och tände lång-samt den cigarrett Melcher Borgius räckt henne.

— Hjärtfel? frågade han kort.

Louise log.

— Ja, hjärtfel. Af för mycket god mat...

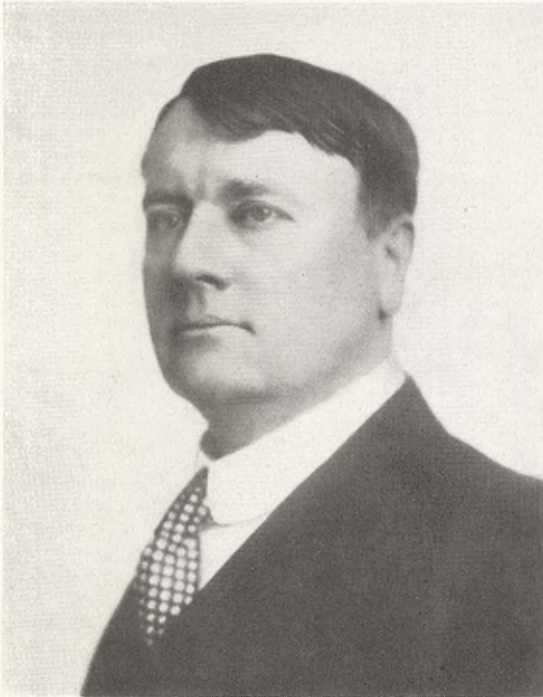
Så hade då lifvet återigen fört honom samman med den kvinna som med sitt hårda skratt tvungit honom till landsflykt men som han dock aldrig upphört att älska. Han betraktade henne utan sinnesrörelse. Det var inte den Louise Kingel-berg han drömt om medan hans arbete fört honom land och rike omkring. Det var en annan kvinna, Louise Lund — äldre, så helt annorlunda, en full-komlig främling.

Han betraktade henne nästan nyfiket.

Lifvet hade satt sina spår, omärkliga för andra kanske men fullt tydliga för den blick som i tio långa år bevarat minnet af Louise Kingelberg. De nälfina rynkorna kring munnen och ögonen, han såg dem. Det var något alltför blankt och grellt öfver denna regelbundna profil som spetsats till och skärpts af misräkningar. Han mindes mycket väl — ty hur fullkomligt bevarar icke hjärtat de bilder det mottagit! — att ögonbrynens skuggande kroklinje icke förr haft samma mörka glans som nu. Det slappa och indolenta öfver gestalten, ännu lika rak, lika smärt, förtogs icke ens af de stora, grå ögonens spända, nästan ängestfulla blick.

Vid sidan om Melcher Borgius hängde en stor venetiansk spegel. Han kastade en snabb blick

Fort. å sid. 414.



Efter porträtt. Kl. 10:14. Ring: Sjöförsvar
LORD ALFRED NORTHCLIFFE, ägare till *Times*, *Daily Mail*, *Evening News*, m. fl. af Englands största och inflytelserikaste tidningsföretag.



Efter porträtt. Kl. 10:14. Ring: Sjöförsvar
A. G. GARDINER, UTGIFVARE AF *DAILY NEWS* och en af den engelska prässens mest inflytelserika personligheter.

De två ryktbara engelska tidningsmän, hvilkas porträtt här meddelas, äro födda samma år, 1865, men representera likväl helt skilda tidsåldrar. Den ene är en typ för 1800-talets brittiska dagspress, moderniserad till formen men icke till innehåll och grundsatser; den andre är dess fullständigt omstöpande revolution. Och på utgången af kraftmätningen mellan de olika utvecklingsprinciper, som i dem haiva sina mest utpräglade stridsmän, beror säkerligen Englands och det brittiska rikets framtid i mycket hög grad.

Adertonhundralets engelska tidningar utgjorde ju till större delen lysande föredömen för hela den öfriga världens press genom sin lugna gedigenhet, sina grundliga utredningar och sin förnäma objektivitet. Icke minst värderades de för sina öfverträffade korrespondenser från alla länder, hvari man i regeln kunde vara viss om att erhålla klara och ärliga besked om ställningar och förhållanden, besked som gäfvos lika tryggt vare sig de tycktes gagna eller strida mot Englands sårintressen. Också utöfvade den engelska pressen då under många decennier en utomordentligt stor makt; exempelvis "Times" uttalanden i viktiga internationella frågor betraktades i hemlandet och långt utanför dess gränser nära nog som "kungssord".

Men medan dessa tidningar af den gamla typen i inre engelska spörsmål ledde de bildade samhällskretsarnas opinion och därmed väsentligt också styrde de styrande i parlament och regering, förmådde de i följd af sin ålderdomliga tyngd och bredd i framställningen samt sina dyra priser m. m. föga eller icke alls påverka de stora massorna af folket.

När så verkningarna af det politiska livets de-

mokratisering i England skapat en tillräckligt mottaglig jordmån för en annan sorts tidningstyp, valde de nya männen tyvärr icke en sansad utveckling på det bestående grund, utan införde en ödesdiger "amerikanisering" af tidningspressen. Nu, fram mot sekelskiftet, skapades plötsligt ett antal smärre och lättare tidningar, som med tyngden och hårdsmältheten kastade äfven vederhäftigheten öfver bord och som ägnade sig åt de djupa lagren af befolkningen för att ockra på deras lidelser och tillfälliga stämningar, icke för att upplysa och vägleda dem.

Dessa nymoderna organ fingo hastigt ett mycket stort inflytande, och de äldre tidningarna måste snart välja mellan att totalt gå under — såsom nyligen det gamla förnäma konservativa organet "Standard" — eller att mer eller mindre grundligt imitera de nya konkurrenternas metoder. Det engelska folket har genom pressens amerikanisering otvivelaktigt fått vida billigare läsning, men dennas kvalitet har mestadels väsentligt försämrats.

"Daily News" frisinnade utgivare *Alfred G. Gardiner* har lyckats hålla en gyllene medelväg i sträfvandet att följa med i den tekniska utvecklingen utan att prisgiiva den engelska pressens goda traditioner. Han har befriat sin tidning från öfverflödigt tyngd, men söker samvetsgrant bevara vederhäftigheten och idétroheten. Hans egna uppsatser, som ofta framtråda öfver signaturen "A. G. G.", äro verkliga mönster af god journalistik och höja sig vida öfver dagslände-nivån. Deras glänsande stil och ypperliga innehåll tillförsäkrar dem också bestående värde, när de samlas till rätt digra volymer.

Till svenska språket har för kort tid sedan öf-

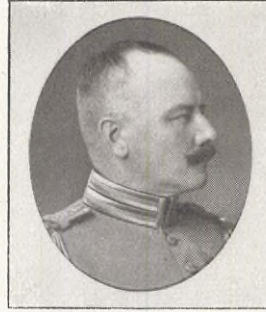
Forts. å sid. 415.



R. SÖDERMARK.
F. d. Major. — Stockholm.
75 år 12 Mars.*



J. J. VON DER BURG.
Öfverste. — Stockholm.
65 år 23 Mars.



H. E. SMITT.
Öfverstelöjtnant. — Stockholm.
50 år 7 Mars.*



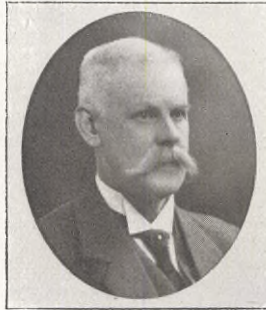
C. M. GUSTAFSON.
Fanjunkare. — Västra Ed.
50 år 24 Mars.*



A. SCHMITZ.
Konsul. Direktör. — Malmö.
65 år 25 Mars.*



C. M. DEGERMAN.
Grosshandlande. — Wisby.
60 år 24 Mars.*



G. BOMAN.
Grosshandlande. — Göteborg.
55 år 28 Mars.*



B. G. LÖFGREN.
Kamrer. — Stockholm.
50 år 27 Mars.*



L. J. ANDERSSON.
Byggmästare. — Hulegården,
Dala. 65 år 22 Mars.*



N. H. NYLANDER.
Fabrikör. — Kristianstad.
60 år 26 Febr.



A. ENSTRÖM.
Prokurist. — Gefle.
60 år 28 Mars.



O. RYLANDER.
Hoffotograf. — Eksjö.
50 år 17 Mars.



F. V. GLIMBORG.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Värdsberg. 60 år 22 Mars.



A. T. AHLFORD.
Rådman. — Upsala.
55 år 21 Mars.*



H. V. GRAUERS.
Borgmästare. — Oskarshamn.
50 år 27 Mars.*

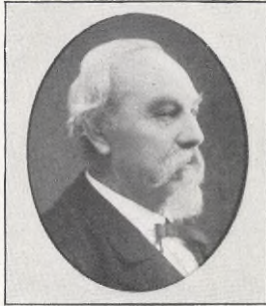


M. JUNGQUIST.
Förste Landtmätare. — Stock-
holm. 50 år 21 Mars.

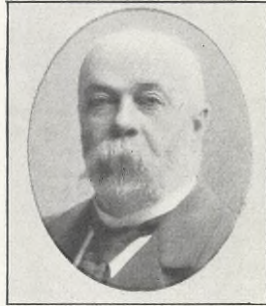
* Data å nästa sida.



A. W. FAHLCRANTZ †.
Biskopinna. — Stockholm.
F. 19. † 12 Mars.*



O. C. SYLWAN †.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Kris-
tianstad. F. 34. † 9 Mars*



C. J. WALLROTH †.
Konstnär. — Hastaberget.
F. 41. † 17 Febr.*



A. T. SANDBÄCK †.
Fabrikör. — Kalmar.
F. 44. † 8 Mars.

* Data här nedan.

AUGUST SCHMITZ. F. i Meschede, Westphalen, erhöjld der sin utbildning inom textilindustrin. Kom på kallelse till Sverige 74 för att tillträda posten som direktör i Malmö Yllefabr. a.-b. Denna har under hans ledning utvecklats till den största inom sin branche i Skandinavien o. en af de största i Europa. Led af styr. f. Skand. kred. a.-b. verkst. dir. Sydsv. kraft a.-b. o. i Stockholms Yllefabr. a.-b. Sedan 03 tysk konsul i Malmö.

CARL DEGERMAN. Deleg. i firman a.-b. Carl Degerman i Visby, grund. 82 o. ombild. 13. Led. af stadsfullm 91—11, ordf. i Gottl. handkammare 11—13, ordf. i Köpmansgillet, styr.-led. i Bank a.-b. Södra Sveriges afd.-kontor.

GUSTAF BOMAN. Inneh. af firman J. A. Boman & Co, sedan 15 tillh. Tobaksmonop. Led. af Göteborgs stadsfullmäktige sedan 97, sedan 10 dess v. ordf. i drätselkamm. sedan 06, ordf. sedan 12, Handelskammaren sedan 97, v. ordf. sedan 08. Led. af Riksd. F. K 06—11, suppl. i Statsutsk. led. af Bevilln. utsk., led. af konkurslagstiftn. komm 07—11. Styr.-led. i Bergslag. jernv.-a.-b. 10, ordf. 13. Geile-Dala jernv. a.-b. 13, v. ordf. i styr. f. Vestergr.-Göteborgs jernv. a.-b., v. ordf. i styr. f. Göteborgs hand. bank styr.-led. i rederi a.-b. Sverige-Nordamerika, ordf. i styrelsen f. Göteb. maltbr. a.-b.

BO LÖFGREN. Stud.-ex. 84, hojr.-ex. 90, e. o. hojr.-not. s. å. not. v. Stockholms ensk. banks notariatsafd 91—1900, kamrer i Nobelstift 1900—13, kamrer o. tryckeriförestånd. v. K. Boktryckeriet, Nordstedt & Söner. 13, kassadirektör i Iduns tryck. a.-b. 03. Styr.-led. i Sv. boktryckerifören. 09 o. ordf. i dess firmaafd. 14, styr.-led. i Lessebo br. a.-b. 13. Revisor i Förmynd.-kammaren i Stockholm. Intresserad släkthistor. saml.

ROBERT SÖDERMARK. U.-löjtn. v. Jemtl. hästj.-kår 62, major 93—94. På sin tid stadsfullm. i Östersund, styr.-led. i Sundsvalls ensk. banks afd.-kontor der, styr.-led. i Sydsv. kred.-a.-b. o. kontorschef i Lund samt dir. i Berlingska boktr. o. stiltj. a.-b.

HJALMAR SMITT. U.-löjtn. v. Fortifik. 88, öfv. löjtn. sedan 15. Fortifik.-befälh. å Vaxholms o. Oscar Fredriksborgs fästning 11, senare chef f. Svea ing.-kår.

CARL GUSTAFSON. Fanjunk. 11. Eg. egend. Hulda i Kalm. län. Ordf. i komm.-st. sedan 10, i pens.-nmd. led. kyrko- o. skolråd, kassakontors-förestånd. i Stockh. disk. banks afd.-kontor i Hulda.

Forts. fr. sid. 411.

mot dess glas. Nej, inte heller denna spegel visade honom att åren farit hårdt fram med *honom*.

— Ni tänker på...? frågade han då de suttit länge tysta.

Louise Lund steg upp och började gå fram och tillbaka på golvet.

— Ni har glömt, ni...

Hennes röst var upprörd och det låg en sällsam lidelse i blicken då hon nu talade, lågt men så hastigt att orden nästan kastades fram.

— Ni har glömt, ni, men jag minns nu. Jag trodde inte att det skulle bli så svårt...

— Låt oss inte göra det än svårare! afbröt han allvarligt.

— Ni älskade mig en gång. Alltför sent fick jag lära mig att inte allt var guld som glittrar. Nu är det slut för mig. Livet bjuder inte ännu en gång det som jag så lättvindigt kastade ifrån mig.

Och hon tillade, men så lågt att han nästan icke hörde det.

— Jag är så ensam, så ensam...

THEODOR AHLFORD. Stud.-ex. 82, hojr.-ex. 87, v. hid. 90, advokat i Upsala 91—1900; sedan sistn är rådmän der. Ordf. o. verkst. i stadens lifsmed-kommission sed 14. Ordf. i styr. f. Norra Roslags o. Upsala hypoteksfören. sedan 10. Omb.-man h. a.-b. Mälarpöv. banks afd.-kontor.

HENNING GRAUERS. Stud.-ex. 86, fil. kand. 88, jur. utr.-kand. 91, rådmän i Oskarshamn 95, borgmästare der sedan 14. Ordf. i dir. f. länet's sanatorim 16. Styr.-led. i Ruda—Finsjö Oskarshamns jernv. a.-b., Finsjö kraft a.-b. o. Bank a.-b. Södra Sveriges afd.-kontor.

LARS JOHAN ANDERSSON. Deleg. o. dir. i a.-b. Dala motorqvarn Utifört ett antal byggn.-arbeten f. Stat.-jernv. bl. a. Partille's stat.-hus. Led. af häradsrätt, v. ordf. i brandst.-bol., led. af egodeln.-rätt o. väg-styr. V. ordf. i komm.-st.

WILHELMINA (MINA) FAHLCRANTZ †. Född Valerius. Ing 42 äkenskap m. biskopen i Västerås, en af de 18 i Sv. akad., C. E. Fahlcrantz, död 66. Har sedan 70 varit bosatt i Stockholm.

OTTO SYLWAN †. U.-löjtn. v. Vend. art. reg. 53, öfv.-löjtnant 83—92; tj.-gj som lärare i matem. o. mekan. v. art. o. ing. högskolan 70—73, kommandant å Vaxholms o. Oskar Fredriksborgs fästn. 75—79, artilleribefälh. i Landskrona 82—84. Tillhörde under en lång följd af år Kristianstads stadsfullmäktige o. var åren 95—11 dess v. ord. eller ordf. Inneh. mångårigt ord.-skap jemväl i sparbanken o. i Kristianstad—Hessleholms jernv. Landstingsman.

CHRISTOFFER WALLROTH †. Stud.-ex. 60, idk. några års univ. studier samt ing. v. konstakad 65 lämnade denna 68 o. stud. derefter två år v. konstskolan i Karlsruhe samt egnade sig derefter åt sjelfständiga studier i utlandet tills han på 70-talet bosatte sig vid Filipstad. Serskildt inom sin provins åtnjöt han stor popularitet för sina vackra Vermlandsmotiv.

ADOLF SANDBÄCK †. Startade på sin tid en kakelfabrik i Kalmar som senare nått en betydande omfattning inom sin branche. Led af stadsfullmäktige sedan 89, ordf. i fastigh. egarefören. och i fabr. o. handtv. fören.

Melcher Borgius gick fram till henne och tog hennes hand.

— Det är så: lifvet bjuder inte för andra gången.

Inte åt mig heller...

— Jo, det gör det! Jag —

— Ni har ingen rättighet att säga så. Låt mig lefva med mina minnen. Det är bäst så.

Hon drog sin hand ur hans.

— Och jag...?

— Ni skall lefva af minnet af nuet. Jag har aldrig upphört att älska er. Under tio år har jag inte gjort det. Och jag skall allt fortfarande minnas, Louise.

De stodo länge tysta men då Melcher senare tog afsked af grosshandlare Lund och hans fru och de bägge logo sitt "au revoir" var det blott en af dem som menade det.

Henne åt hvilken han gifvit lifvet nytt värde skulle han aldrig återse, det förstod han; inte så länge hon själf kunde förhindra det.

Ty det var nu hon skulle börja lefva som han — på sina minnen.

Forts. fr. sid. 412.

verflyttats en del af essaysamlingen "Prophets, Priests and Kings", hvori man måste lifligt beundra Gardiners sällsynna skarpsblick för det väsentliga i en politisk personlighets karaktär och verk och hans stora förmåga att uppskatta förtjänsterna hos en motståndare och urskilja svagheter hos en meningsfrände. I en senare, midt under världskriget utgifven samling "The War Lords" har krigsfebern förklarligt nog något grumlat den förut så klara blicken och försvagat objektiviteten.

Tidnings-"kungen" lord Northcliffe, ägare af "Daily Mail", det fullständigt revolutionerade "Times" och ett dussin andra dags- och veckotidningar i London och landsorten, är Gardiners o'örsonliga motsats i politisk hållning, i arbetsmetoder, och framför allt i begrepp om det fria ordets ansvar och uppgift. Han är amerikaniseringens profet; det är han som i England först riktigt uppdatat och hänsynslöst exploaterat lidelserna, fördomarna, lättrogenheten och känslomkastningarna hos "mannen på gatan". Hans segertåg kännetecknas af sådana episoder som det medvetet osanna sensationstelegrammet om att "boxarne" mördat alla de främmande legatio-

nerna i Peking samt en serie afsiktligt tillverkade luftskepps- och invasionspaniker såsom led i krigshetsen före 1914.

Under världskriget har lord Northcliffe — som tills för några år sedan mera borgerligt hette hr Alfred Harmsworth — bevisat sin makt genom flera märkliga kupper, såsom då han framdref först lord Kitcheners utnämning till krigsminister och därpå den väldiga ammunitionsreformen samt framträdde en koalitionsregering och slutligen vänpfiktstvånget, en oerhörd omhvälfning i den engelska friheten.

Efter den betan ha några bedömare reviderat sin uppfattning af Northcliffes karaktär och gärning och betrakta honom nu som en oegennyttig patriot. Andra åter vidhålla sin tidigare bildade mening, att han i allt sitt görande och låtande har till bevekelsegrund allenast personlig maktlystnad och begäret att skaffa sina tidningar ökad spridning. Till dem, som sålunda icke ändrat åsikt om den store tidningskungen, hör hans vid mindre mäktige motståndare, Gardiner, om hvares oegennyttiga och patriotism aldrig något tvifvel förennits.

J. B.—tt.

Forts. från sid. 404.

våra stora folkfrågor, icke bör förbindas med för densamma främmande och partiskillande intressen.

Såsom ett högt syfte för de strävanden, I företräden, hafven I uppställt stärkandet af vårt folk till värn mot yttre våld och inre nöd.

Med tillfredsställelse finner jag en sådan anda besjälade Eder och ser däri en borgen, att jag i dessa bekymmerfulla tider kan påräkna Eder medverkan vid mitt ansvarsfulla värf att trygga rikets själfbestänningsrätt och folkets lyckosamma framtid."

Efter talet uppehöll sig kungen en god stund med deputationens medlemmar, som innan de lämnade Hvita hafvet utbragte ett lefve för konungen, hvarpå sjöngs kungssången.

Från slottet befat sig deputationen till Mynttorget, där de fördelade sig på olika delegationer för att uppvakta regeringens medlemmar. Vidare uppvaktades bevillningsutskottet samt riks dagspartierna.

Till illustr. å sid. 407.

En ny minikatastrof, äfven denna gång med en svensk ångare som offer, har i dagarna inträffat vid det tyska minfältet utanför Falsterbo. Ångaren "Marta" af Norrköping på resa från svensk östersjöhamn med träläst till England råkade nämligen den 9 mars vid passerandet af Afläggan utanför Falsterbo kollidera med en mina och erhöi vid explosionen ett gapande hål i bogen. Däckslasten flöt ut och släpade med i vattnet på babords sida, hvarigenom ångaren fick babords gir och dref in i minfältet. Strax därefter exploade ännu en mina, denna gång midskepps, slitande upp en betydande läcka i fartygets sida. Besättningen, 14 man, gick nu i libåten och lyckades med bogseringshjälp af en dansk ångare taga sig i land i Skanör. Den minsprängda ångaren, hvilken flöt på trälasten, bärgades ut ur minfältet af svenske torpedkryssaren Claes Uggla och infördes till Malmö, där den på Kockums varf kvarligger för reparation. Under lossningen påträffades i kättingboxen hälften af den mina som söndersprängt fartygssidan. Fyndet är säregnet enär minor vid explosion bruka fullständigt söndersplittas.

Text till portr. å sid. 403.

Den världsberömda franske skådespelaren Mounet-Sully har enligt ingångna meddelanden allidit i Paris, 75 år gammal.

Jean-Sully Mounet, som hans civila namn lydde, ägnade sig först åt apotekareyrket, men slog vid 20 års ålder om och sökte sig efter studier vid Pariserkonservatoriet in vid scenen. Under de närmaste åren tillhörde han Odéon-teatern, där han emellertid, i de små biroller man anförtrodde honom, skördade hvarken guld eller lagrar. En löne-tvist ledde till hans afskedande, men denna motgång skulle för den unge skådespelaren öppna vägen till en af samtidens mest lysande konstnärbanor. Han vann nämligen omedelbart anställning vid Paris förnämsta scen Théâtre-Français, där han sommaren 1872 hade en i sällspord grad lyckosam debut som Oreste i Racines "Andromaque". Allt det som den unge skådespelaren vid detta tillfälle hade att tacka för sin framgång, stämmans underbara kraft och vällyd, gestaltens skönhet, den mästerliga framställningskonsten, tillförde honom alltmant nya lysande segrar, hvilka kommo honom att af den franska publiken omfattas med en till dyrkan gränsande hänförelse, lika varm under ålderdomen som den varit i ungdomens dagar. Som hans förnämsta sceniska skapelser nämnas, utom Oreste, Hippolyte i "Phèdre", "Ruy Blas", "Hernani", "Kung Odipus", "Hamlet" och "Othello". År 1899 besökte Mounet-Sully under en nordisk turné äfven vår hufvudstad.

MEDDELANDE

till H. 8. D:s Medarbetare.

Skönlitterära bidrag,

hvilka städe i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER AN-
TAGANDE eller returneras i motsatt fall
20 öre porto d'följt manuskript :: :: ::

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG

Kedaktionen.



Grosshandlande John Josephson (biografi och helsidesporträtt).
— Nykterhetsdeputationen till konungen. — Professor G. Mittag-
Leffler 70 år. — Rånmordet i Stockholm. — Svalöfs kornflingefabrik
nedbrunnen. — Ång. "Marta" minsprängd. — Världskriget. — Bilder
till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — Från Riddarholms-
kyrkans grafvar. — "Lifvets minnen". Berättelse af Ivan Bjarne.



ÖSTERRIKISKE TRONFÖLJAREN ERKEHERTIG KARL FRANZ JOSEF BESÖKER GENERALFÄLT-MARSKALKEN PRINS LEOPOLD AF BAYERN VID OSIFRONTEN. Främst erkehertigen och prins Leopold.

Forts. fr. sid. 410.

Under veckan började *italienarna* sätta i gång en kraftutveckling på *Isonzofronten*, möjligen för att binda österrikiska stridskrafter, som till äfventyrs kunnat föras till slagfältet vid Verdun. Efter att ha pågått några dagar utan att föra till någon förändring af situationen, tycktes italienernas offensiv mot veckans slut afstanna.

I öster ha strider förts på *Strypafronten* med obetydliga resultat; för öfrigt inga nyheter från denna krigsskådeplats.

På Balkan råder tysthet. Rykten ha varit i omlopp, att *Rumänien* skulle träffa sina sista förberedelser för ett inträde i kriget.

I *Mindre Asien* fortsätter den ryska framryckningen mot olika mål. Väster om Erzerum ha ryssarne nu nått staden *Mamachatun*, enligt en rysk rapport af den 17 d:s.



KEJSERLIG KRIGSVIGSEL: Prins Joachim, kejsarparets yngste son, med sin brud, prinsessan Marie Auguste af Anhalt, vigde i Berlin d 11 mars.



DEN UNGE TYSKE FLYGLÖJTNANTEN BÖLCKE en af det tyska flygväpnets ypperste och bragdvikaste hjeltar. Har efter nya framgångar vunnit de allra högsta militära utmärkelser. — Ett senaste porträtt

Under veckan har slutligen åtskilligt inträffat som tilldragit sig det politiska intresset. Den tyske sjöministern *Tirpitz*, "den evige" som han kallats, har af ökänd anledning måst frånträda sin post och till efterträdare fått amiral v. *Capelle*. Antagligen hänger denna märklige förändring samman med rådande meningskiljaktigheter inom den tyska ledningen beträffande skärpningen af u-åtskriget, som i *Tirpitz* haft sin starkaste förespråkare.

Den franske krigsministern *Galliéni* har af hälsoskäl måst draga sig tillbaka; till hans efterträdare har utnämnts general *Roques*.

Tyska riksdagen sammanträdde den 15, för behandling af statsregleringen. *Helfferich* redogjorde för ställningen, meddelande bl. a. att kriget hittills kostat 150 miljarder mark för alla de krigförande, däraf en tredjedel kom på centralmakterna och deras allierade.

Ljtertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller ovlkortligt förbud.